

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum
Vitæ, tum Officii Pastoralis**

Musart, Charles

Monachii, 1654

V. Quæ intentio requiratur ad consecrationem, præsertim minorum hostiarum pro communicaturis. Quid agendum circa fragmenta non cohærentia, aut guttas vini intra, vel extra cuppam calicis, quoad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

162 Institutionum Pastoralium
N V M: V.

*De intentione consecrādi, præsertim quod
minores hostias pro communica-
turis.*

Quod primariam sacrificantis Hostiam consecrandam, facile est negotium: nam sufficienter intendis eam consecrare, eo ipso, quod te ad Sacrificium accingis, aut ad altare accedis, & rem sacram inchoas; neque difficultas est, si etiam tum cogitaveris, & intenderis, si quæ apponentur minores, eas unâ consecrare, modò tempore consecrationis tibi sint moraliter præsentes; suadeo tamen, ut intentionem in animo renoues: cum iam iamque es consecratus, super corporale honoris causâ, & super aram sacrificii locari decet: si in pyxide sint, expedit cooperulum tempore consecrationis remoueri: id tamen non est necesse, cum præsentes fiant per pyxidem, in quâ continentur: secus est, si in

in Tabernaculo tunc essent inclusæ: non enim Tabernaculum censetur vas continens, sed arcuia occludens.

Si deferantur ad altare minores post oblationem primariæ hostiæ, non est necesse repetere verbaliter oblationem, modò intendas earum consecrationem; et si alii tunc eas recusent admittere, saltem cum nulla est necessitas communicaturis: procurandum verò est, ut minores illæ, quæ consecrandæ erunt, nitidæ sint, integræ, & à minutis diligenter expurgatae, ne post consecrationem particulæ facilè decidunt, aut dispareant. Non placet cum hostiis minoribus iam ante consecratis alias non consecratis in pyxidem coniici, & ita permixtas consecrari: tum quod sacras non sacrifacit attingi, & permisceri indecens, tum quia non satis tutum formam consecrationis proferri vñâ vice in materiam consecratam, & non consecratam; cum non consecratæ à consecratis,

164 *Institutionum Pastoralium*
tis, quibus permixtae sunt, sensu di-
scerni nequeunt. Pyxis, aut Ciborium
sacris hostiis non ita ad summum im-
pleantur, ut facilè inter communica-
dum excidere, aut efflari possint: ean-
dem ob causam ne plures in patenā
feras, alios communicaturus. Perple-
xitas incidit nonnullis circa guttas vi-
ni, quæ vel extra, vel intra cuppam
calicis adhærent discontinuae ab aliis:
similiter de particulis panis, quæ sunt
à continuo se iunctæ, an consecratae
sint ex intentione generali priori; &
an consecratae censerri debeant, si de
intentione non constet: primò non
decet intentionem ferri circa particu-
las ab hostiis integris discontinuas, aut
guttas vini extra cuppam Calicis ad-
hærescentes: cùm enim sit periculo-
sum, ne eiusmodi particulæ, aut gut-
tulae excidant, non videtur id confor-
me menti Ecclesiæ. Si tamen inten-
deris consecrare, consecrâsti: consul-
tius esset ante consecrationem deter-
gere.

gere. De guttis intra cuppam, nisi
eas consecrare expressè intenderis,
maior est dubitandi causa, quia vide-
tur conforme menti Christi, & Eccle-
siæ: ut per pronomen *Hic* in conse-
cratione, id totum intelligatur, quod
est in Calice consecrabile: saltem nisi
restrinxeris mentem ad solum id,
quod in Calice continetur per modum
continui. Ego intendo circa conten-
tum in Calice me conformare menti
CHRISTI, & Ecclesiæ. Si mecum
sentias, extricabis te eā molestiā: quid-
quid sit, particulas eiusmodi, & guttas
simul cum aliis consecratis ante puri-
ficationem Calicis sume, ad maiorem
cautelam.

NVM: VI.

*Quid agendum cum minutis particulis
consecratis.*

*S*I eiusmodi fragmenta consecrata
compareant adhuc iejuno, con-
stat sumenda esse ante purificationem
cali-